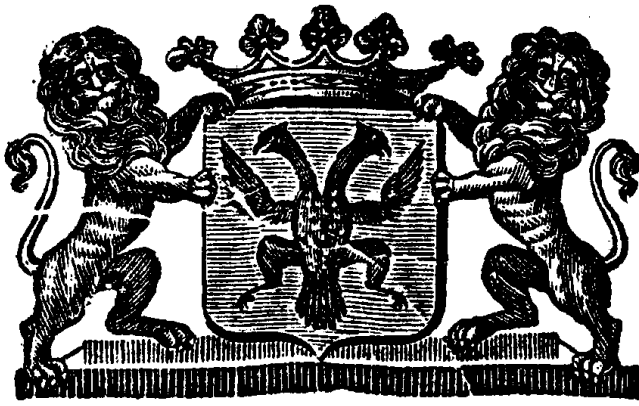

ARNHEMSCHE

Zaterdag

COURANT.

den 29 November.

VOLGENS berichten uit Wallachie, heeft de opper-generaal graaf van *Witgenstein* eene inspectie-reis in de vorstendommen gedaan en is daarop naar de hoofdarnee te Bazarischik teruggekeerd. Silistria wordt bij voortdurend beschoten. Het schijnt nu uitgemaakt, dat de Russen aan gene zijde van den Donau de linie van Varna over Bazarischik naar Silistria bezet houden en in deze stelling den aanstaanden veldtocht afwachten zullen. Te dien einde wordt Bazarischik met spoed in staat van verdediging gebracht. — Van de armee van *Hussein*-beij hoort men niets. Te Bucharest wordt beweerd, dat de Aziaten, gelijk in vroegere veldtogten, sedert het slechte jaargetijde daar is, in menigte hunne vanen verlaten. De groot-vizier zou, sedert den val van Varna, tusschen Schumla en Paravadi staan.

— Volgens brieven uit Otranto, waren de gezanten der drie mogendheden en de graaf *Capo d'Istrias* te Poros in onderhandeling over de omschrijving van het nieuwe Griekenland, en zag men binnen kort eene bekendmaking over deze gewichtige zaak te gemoet.

PETERSBURG, den 15^{den} November.

De adjudant van den luitenant-generaal baron *Geismar* heeft uit Bucharest de tijding gebracht, dat de Turken Kalafat plotseling ontruimd hebben en naar Widdin teruggetrokken zijn. Zoodra de luitenant-generaal baron *Geismar* dezen onverwachten terugtocht vernomen had, was hij, zonder een oogenblik te verliezen, met zijne troepen naar Kalafat opgerukt. Toen zij bij deze plaats aankwamen, zagen zij, dat de Turken inderdaad het veld geruimd, en hunne verschanzingen in den besten staat achtergelaten hadden; dezelve zijn met palissaden en kasematten voorzien en kunnen eene belegering doorstaan.

Wat ook de oorzaak van dezen overhaasten aftogt moge zijn, in allen gevalle is de bezetting van Kalafat door onze troepen van groot belang; want daardoor wordt de rust van Klein-Wallachie hersteld en het verkrijgen van onderscheidene noodwendigheden gemakkelijker gemaakt, welke men tot dus verre niet geregeld of niet genoegzaam kon bekomen, uit hoofde deze streken gedurig aan vijandelijke invallen blootgesteld waren.

PARYS, den 24sten November.

De *Constitutionnel* meldt, dat in de departementen vele jonge priesters van den kansel op de hevigste wijze uitvaren tegen de koninklijke ordonnantiën omtrent de geestelijke scholen.

Een dagblad van de priester-partij geeft het volgende bericht van den uittocht van een aantal jezuiten naar Spanje:

« De jezuiten, die zich te Bordeaux nedergezet hadden, zijn in de kleine stad Passage in Spanje aangekomen. Vader *Varlet*, hun overste, is er den 12^{den} dezer gekomen. Een groot aantal kinderen en jonge lieden van aanzienlijken huize waren hem vooruitgegaan, ten einde op vreemde bodem eene godsdienstige en monarchale opvoeding te ontvangen, welke hun in hun vaderland niet meer mag gegeven worden. Bij de aankomst der jonge Franschen te Passage, hebben de Spaansche dorpen langs den weg en van den omtrek vreugdevuren op hunne bergen ontstoken, en de goede ingezetenen van de Fransche Pijreneeën hebben hunne tranen bij dit schouwspel niet kunnen weerhouden. 's Avonds van denzelfden dag kwam de muziek van het Spaansche regiment, dat in de fraaije stad St. Sebastiaan in garnizoen ligt, te Passage en vereerde de jezuiten, die hun vaderland verlaten hebben, met eene schoone serenade. Al wie in ons land een goed hart omdraagt, zucht over de zegepraal der liberalen; maar diezelfde harten zijn verre van de hoop te verliezen; want zij weten, dat Frankrijk eenen braven Koning heeft, en dat door hem het goede uit de overmaat des kwaads zal voortkomen.»

— Hetzelfde dagblad meldt, dat op het gesticht der jezuitente Freiburg, in Zwitserland, zich thans 800 Fransche kweekelingen bevinden. Naar men van elders verneemt, ontzien zich onderscheidene staatsambtenaren niet hunne kinderen derwaarts te zenden; het schijnt, dat bij dezen de meening heerschende is, dat het voortdurend gebruik maken van de gestichten der jezuiten nog t'eeniger tijd een middel van bevordering tot hooge posten en waardigheden zal worden.

— De kolonel *Fabvier* is eergisteren weder naar Griekenland vertrokken. — Het Fransche gouvernement is voornemens eenige geleerden en kunstenaars naar Morea te zenden, om, zoo lang de Fransche troepen daar zullen blijven, oudheidkundige nasporingen te doen.

— Brieven uit Gibraltar melden, dat de ziekte veel verminderd is. Het getal kranken bedroeg den 7^{den} November 790, van welke slechts 250 gevaarlijk waren. Het getal dergenen die de ziekte gehad hebben bedraagt tot heden 5000, en dat der overledenen 1122. De aartsbischof van Elvas, die om de vervolgingen van don *Miguel Portugal* heeft moeten verlaten, en naar Gibraltar de wijk genomen had, is mede onder de ziekte bezweken.

BRUSSEL, den 25sten November.

De bedenkingen, door de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt, over het ontwerp van wet tot vaststelling van de hoofdsom der grondbelasting voor 1829, en de verdeling derzelfde over de provincien, betreffen voornamelijk de vermeerdering, welke de hoofdsom bij vergelijking met vroegere jaren heeft ondergaan; hebbende eenige leden van eene afdeeling ook omtrent die vermeerdering bedenkingen gemaakt, en eene andere afdeeling meer uitgewerkte opgaven van deze vermeerdering gevraagd.

Omtrent dit een en ander wordt in de antwoorden, van wege de regering daarop gegeven, opgemerkt, dat het ontwijfelbaar billijk en regelmatig is, dat voorwerpen van belasting, welke ontstaan of die aan de belasting, volgens de algemeene wetgeving onderhevig worden, of ten aanzien van welke de jaren van geheelen of gedeeltelijken vrijdom zijn verlopen, ook in de grondbelasting worden aangeslagen. Het verhoogen der aanslagen van de provincien met het bedrag der grondbelasting van zoodanige voorwerpen, berust even zeer op den aard der zaak, als op de billijkheid, en daarenboven, zoo veel de verkocht wordende domeinen aanbelangt, op de wettelijke verordeningen, begrepen in art. 3 der wet van den 19^{den} Ventôse 9de jaar (10 Maart 1801) en art. 8 der wet op het amortisatie-sijndikaat van den 27sten December 1822.

Geen bezwaar voor eenig belastingschuldige kan overigens het gevolg zijn van den aanslag, van bevorens onbelaste eigendommen, en eene aanwending der verkregene vermeerderingen tot verligting der bestaande of onderstelde bezwaren zou, buiten verband met eene algemeene perae-

quatie, zich moeilijk voor een of meer der zich bezwaard achtende provincien laten bewerkstelligen, zonder grond te geven tot reclamatiën van de zijde van anderen.

En op het te kennen gegeven verlangen van twee afdeelingen, dat de verdeling der grondbelasting over de provincien, op meer billijke grondslagen mogt worden gevestigd, heeft men geantwoord, dat de eenige mogelijke grondige verbeteringen afhankelijk zijn van de voltooiing der kadastrale werkzaamheden. Deze worden op alle punten des Rijks met ijver doorgezet en derzelve voortgang mag, zoo men vertrouwt, binnen weinige jaren, de voordragt van eene meer volledige voorziening doen verwachten, dan door de regering in vorige jaren aan de Staten-Generaal in overweging heeft kunnen gegeven worden, en die, gelijk men zich herinneren zal, bij Hun Edel Mogenden geen bijval heeft verworven.

— In de afdeelingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, is, dezer dagen, onder anderen ook het onderzoek afgehandeld over de voorgedragene ontwerpen van wetten, regelende de verdeling van het Rijk in geregelijke arrondissementen en kantons.

De regering heeft de gemaakte bedenkingen, die nog al vrij talrijk waren, beantwoord; en tot die beantwoording strekt het navolgende tot inleiding:

« Vooraf zal het noodig zijn, in het algemeen aan te merken:

« 1°. Dat de regterlijke indeeling van het Rijk, zoodanig als dezelve bij de verschillende ontwerpen van wetten is voorgedragen, grootendeels gegrond is, op de voorstellen, die uit den boezem der provincien zelve zijn voortgesproken, en dat men zich alzoo voorshands kan overtuigd houden, dat daarbij met volledige kennis van zaken is te werk gegaan. Men vertrouwt ook, dat uit de ontwerpen van wetten ten duidelijkste zal zijn gebleken, dat daarbij inzonderheid zijn in het oog gehouden niet alleen het belang der justiciabelen, maar dat daarbij ook vooral gelet is op de onderlinge gemeenschap en betrekkingen der gemeenten, of derzelve meerdere of mindere afgelegenheid, om in een en hetzelfde kanton te worden begrepen, op de toegankelijkheid van derzelve wegen, de gemakkelijker der communicatiën en in één woord op al dat geen wat in deze verdiende in aanmerking te worden genomen. Van dit punt uitgaande, zal het, gelijk men vertrouwt, ligtelijk te beseffen vallen, dat, ofschoon sommige wijzigingen in het afgetrokkene misschien aannemelijk kunnen schijnen, dezelve echter over het algemeen met het ontwerp van indeeling in zijn geheel genomen, niet genoeg zijn overeen te brengen, en dat het vooral een gewaagde stap zoude zijn, om in eene stoffe als deze, welke voor zoo veel verschillende wijzen van zien vatbaar is, en waarbij op zoo veel bijzondere omstandigheden te letten staat, wijzigingen toe te laten, die wellicht t'eenemale zouden aanloopen tegen de beginselen, waarvan men is uitgegaan, en lijnrecht strijdig zouden kunnen zijn met het doel, dat men zich heeft voorgesteld en hetwelk op de plaatselijke kennis en lokale omstandigheden is gebouwd.»

« 2°. Dat de herstelling van sommige arrondissementen, welke niet in de tabellen, bij de wet van 13 April 1827 gevoegd, voorkomen, gegrond is op redenen van volstrekte noodzakelijkheid, waarvan de regering zich bij een nader onderzoek der zaak heeft overtuigd gevonden, en dat, voor zoo verre daarbij niet aan alle aanvragen terzelve zake gedaan, heeft kunnen toegegeven worden, zulks daarin is gelegen, dat voor de herstelling van meerdere arrondissementen, gelijke gronden van noodzakelijkheid niet zijn aanwezig gevonden.»

« Eindelijk 3°. Dat, bij de ontwerpen van wetten op de regterlijke indeeling van het Rijk, met opzigt tot de hoofdplaatsen der kanton-geregten, niets hoegenaamd wordt beslist, maar dat Zijne Majesteit zich, naar aanleiding van art. 117 van de wet van 18^{den} April 1827, heeft voorbehouden, dien aangaande in het bijzonder bepalingen vast te stellen.»

Thans gaat men over, te bedenkingen, die op de indeeling van iedere provincie gemaakt zijn, te beantwoorden.

Slechts aan twee veranderingen heeft de regering toegegeven. De andere zijn op verschillende gronden, rustende op de drie bovengemelde punten, van de hand gewezen. Een aantal verbeteringen is in de namen van gemeenten tot stand gebracht, welke of verkeerd waren opgegeven, of die door drukfeilen veroorzaakt waren. De twee veranderingen in het ontwerp zijn:

1°. De gemeente Neer, provincie Limburg, zal, in plaats van onder het 3de kanton, 3de arrondissement, onder het 1ste kanton van dat arrondissement geplaatst worden.

2°. De gemeente St. Eloi-Vijfve, provincie West-Vlaanderen, in plaats van onder het 5de kanton van het 3de arrondissement te behooren, onder het 4de kanton van dat arrondissement begrepen zijn.

Van den 26sten November.

De *Courier* meldt, dat morgen een verzoekschrift, geteekend door een groot aantal eigenaars, advocaten, kooplieden en andere aanzienlijke ingezetenen van Luik, bij de 2de Kamer der Staten-Generaal zal worden ingediend, ten einde de intrekking van het besluit van 1815 te verwerven.

— De heer *Vlemineckx*, een geneesheer te Brussel, mitsgaders 49 studenten van de hoogeschool te Leuven hebben aan den *Courier* geschreven, dat zij zich met het voorstel van den heer *de Potter* vereenigen. De *Courier* meldt, dat ten huize van den heer *de Potter* eene lijst gereed ligt, waarop degenen, die zich met het bedoelde voorstel vereenigen, kunnen teekenen.

— Te Brussel zijn twee geschriften ter verdediging van de ministers uitgekomen; het eene is van den heer *Schilperoot*, het andere van den heer *J. Wap*.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag den 27sten November.

Ten over half twaalf ure wordt de vergadering geopend.

De tribunes zijn zeer vol. De minister van justitie is in de vergadering tegenwoordig. De notulen van de vorige zitting worden gelezen en gearresteerd.

De baron *Dellafaille* verontschuldigt zich, benevens de heer *de Wae-penaert*, van het niet bijwonen der zitting. De eerste ter oorzaak van ongesteldheid zijner echtgenoot, en de tweede gemelde door eigene ongesteldheid.

De beraadslagingen over het aan de orde van den dag zijnde ontwerp van wet, wegens de niet vernieuwing van de hypothecaire inschrijvingen, te beginnen met 1829, worden geopend, en het woord is aan den heer *de Meulenaere*, die, gelijk ook twee volgende sprekers, de heeren

